

Vyhodnocení cesty na Labské pískovce:

Proměnlivé počasí od výjezdu z Vizovic v nás udržovalo jisté napětí, ale čím dál, tím více převažoval sluneční svit a již na první zastávce u čedičového skalního útvaru Vrkoč před Ústím nad Labem po mírné jarní spršce převažovalo slunečné počasí. Pěkné výhledy na Labe a hrad Střekov a dobrý pocit, že první výstup k vodopádu a na vyhlídku se vydařil, vyvolaly v osádce dobrou náladu. Po krátkém přejezdu následoval výstup na Děčínský Sněžník. Ostrovské skály, které jsme navštívili ještě téhož dne, skupina seniorů již neabsolvovala, spokojila se s pohledy na skalní útvary od lázeňského střediska v Ostrově.

Posledním bodem toho dne bylo ubytování ve středisku chaty Mír. Někteří z nás zde byli ubytováni před několika lety a tak jsme byli překvapeni pokrokem ve vybavení střediska - modernizací a posléze i stravováním. Jídlo bylo dobré a ocenili jsme i to, že bez problémů byla podávána snídaně již v 6.15 hod., jak jsme požadovali a večere operativně na zavolání mobilem.

V dalším dni jsme přes Hřensko a Bad Schandau vystoupali autobusem až na parkoviště v blízkosti Bastai – překrásné turistické historické atrakce v pískovcovém krasu s výhledy na meandry Labe. Tento úsek programu zvládla i skupina aktivních seniorů bez problémů. Dále jsme přešli v Bad Schandau přes Labe do podhradí Königssteinu, rozdělili jsme se na skupiny a výkonná skupina vystoupala v slunečním vedru až +30°C až na vyhlídku Pfaffenstein, zatímco senioři si prohlédli architektonické zajímavosti podhradí. Prohlídka hradu Königssteinu nebyla v plánu. Nazpět jsme se přesunuli kolem Rosenthal zpět na Tiské skály. Tam jsme se rozprchli a každý podle svých sil a zájmů nasával kouzlo neobvyklého skalního prostředí. K umocnění dojmů nás přešla krátká bouřka s krupobitím, ale ve skalách bylo kde se ukrýt a tak jsme zmokli jen formálně. Ihned po bouřce pokračoval slunečný a velmi teplý den.

Třetího dne jsme přešli přes Hřensko a opět jsme se rozdělili, tentokrát na tři skupiny. Jedna skupina přešla na Mezní louku, druhá u Tří pramenů nastoupila výstup v ostrém tempu, aby stihla po Pravčické bráně ještě něco kolem Mezní louky a třetí skupina volným tempem odpovídajícím možností seniorů zvládla celou trasu, přes Pravčickou bránu až na Mezní louku. Podle plánu ve 14 hod. bylo možno nastoupit na poslední část túry – do Mezné, potom po schodech dolů, což bylo pro seniory zvláště náročné a údolím řeky Kamenice něco pěšky něco lodí až do Hřenska, kde nás čekal autobus. Ještě zbyl krátký čas na zastávku v Děčíně, kde si senioři zašli na pivo a ti zdatní v patřičném tempu oběhli zámek a další turistické zajímavosti, než nás dešťová přeháňka upozornila, že je třeba jet na večeri. Ten večer jsme si poseděli trochu víc a pozpívali s kytarami. Ani poslední den nebyl bez turistiky. Abychom si zpříjemnili dlouhou cestu z Jílového u Děčína až do Vizovic, zastavili jsme se v Úštěku na prohlídku ptačích domků a zajímavého centra a pokračovali jsme na Kokořínsko, kde jsme nastoupili na túru od Švédského valu k Pokličkám, pískovcovými skalními útvary připomínajícími Bábele, které jsme při jiném zájezdu viděli na Sinai v Rumunsku, nás čekal autobus a začalo pršet. Vyšlo to přesně jak jsme potřebovali. Zbytek cesty jsme jen pozorovali, jak se rychle zhoršuje počasí a o to více jsme kladně hodnotili zájezd, na kterém byli uspokojeni jak zdatní turisté, tak aktivní senioři, které je nutno pochválit hlavně za zvládnutí celé trati přes Pravčickou bránu a údolím řeky Kamenice.

Ing. Miloslav Vítek